

Sygn. akt II K 404/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy K. S.

przy udziale Prokuratora – W. P.

po rozpoznaniu w dniu 10/01/2018 roku

sprawy:

P. Z.

s. H. i K. z domu K.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 października 2017 roku w Ż. na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki A. nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, określonym w wyniku badania A. na 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. Z.** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w wysokości 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy O. Przystępstw i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,- zł (pięć tysięcy złotych),

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do których prowadzenia uprawnia prawo jazdy kategorii B w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 63§4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 października 2017 r.

V. wymierza oskarżonemu opłatę sądową w kwocie 100,- zł (sto złotych) i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70,- zł (siedemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 404/17

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. oraz wnioskiem prokuratora, Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia rozstrzygnięć co do kary.

Rozważając wymiar kary dla oskarżonego **P. Z.**, sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary przewidziane w art. 54 § 1 k.k. tj. cele wychowawcze oraz w art. 53 § 1 i 2 k.k., tj. wzgląd na społeczną szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu i stopień jego winy oraz wymogi indywidualnego i społecznego oddziaływania wymierzonej kary.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony narażał bowiem bezpieczeństwo ruchu drogowego, albowiem w stanie nietrzeźwości prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność sprawcy, oraz fakt, że przyznał się do winy i wyraził czynny żal.

Ustawodawca w art. 178a§1 k.k. wprowadził system sankcji określonych alternatywnie i przyznał wyraźnie pierwszeństwo stosowania środków karnych i kar nieizolacyjnych przed karą pozbawienia wolności (art. 58§1 k.k.). W ocenie Sądu kara grzywny będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości oraz winy oskarżonego. Zdaniem Sądu kara 100 stawek dziennych grzywny ta jest adekwatna do stopnia winy P. Z. oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania oraz cele represyjne względem osoby oskarżonego. Określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd uznał, iż odpowiada ona aktualnej kondycji finansowej i majątkowej oskarżonego i nie powinna stanowić dla niego nadmiernej uciążliwości, zwłaszcza że osiąga on regularne dochody z tytułu zatrudnienia i dodatkowo nie ma nikogo na utrzymaniu.

Sąd zobligowany treścią art. 43a § 2 KK oraz mając na względzie wysokość osiągniętych przez oskarżonego dochodów, orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. Sąd zobligowany był, by orzec w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, który ograniczył do pojazdów kategorii B. Wymierzając zakaz w rozmiarze 3 lat Sąd miał na uwadze wagę naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego stopień nietrzeźwości oraz masowość tego typu przestępstw. Środek karny ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji pełniąc funkcję zabezpieczającą. Jego ratio legis polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa wyłączyć z ruchu drogowego, celem zapewnienia tegoż bezpieczeństwa innym użytkownikom ruchu. Ograniczając zakres tego zakazu do określonej kategorii pojazdów, nie można pominąć pojazdów mechanicznych tego rodzaju, które odpowiadają pojazdowi prowadzonemu przez sprawcę w chwili inkryminowanego zdarzenia (por. chociażby wyrok SN z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn.. akt V KK 364/08). Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny do którego prowadzenia uprawnia kategoria B prawa jazdy (samochód osobowy marki A.). Konieczne zatem stało się orzeczenie zakazu w tym zakresie. Sąd pozostawił oskarżonemu możliwość prowadzenia pojazdów kat. A i T ze względu na rodzaj wykonywanej przez oskarżonego pracy (ogrodnik) oraz znaczną odległość, którą musi pokonać oskarżony, aby dotrzeć na dworzec kolejowy i dojechać do pracy. Sąd na podstawie art. 63 § 4 KK z mocy prawa na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 października 2017 roku.

Na podstawie art. 627 KPK Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, włącznie z wydatkami poniesionymi w toku postępowania przygotowawczego w kwocie 170 złotych, w tym opłatę w kwocie 100 zł wymierzoną na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych /tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm./

•

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

C. 17 stycznia 2018 r